

Managementul resurselor de apă a fost întotdeauna o problemă importantă pentru Europa de Sud-Est și zona Mediteranei, din cauza caracteristicilor climatului mediteranean, care declanșează adesea probleme precum deficitul de apă, probleme care se așteaptă să se intensifice în viitorul apropiat, din cauza schimbării climei, creșterii populației, sporirea standardului de viață și urbanizarea accelerată.

Țările membre UE care participă în acest parteneriat (Cipru, Grecia, Portugalia, România și Spania), chiar dacă consideră respectiv apă și tratarea apelor reziduale un aspect foarte important al politicilor lor de mediu, nu au nici un plan de învățământ specific, nici materiale didactice sistematice și nici standarde ocupaționale. (Pentru documentația completă a vedea raportul de cercetare elaborat în cadrul proiectului WET, precum și Aggelakis [2002] și Salgot [2008].)

Dimpotrivă, subiectul este studiat într-un mod nesistematic. Face parte dintr-o mare varietate de domenii și contexte educaționale și, prin urmare, nu există nici un plan de învățământ, care ar putea conduce în viitor la transferarea către operatorul din stațiile de tratare a apelor reziduale a competențelor pe care el / ea ar trebui să le posede. Rezultatul acestei situații este faptul că, în general, oamenii care lucrează în sector (în special în stațiile mici de tratare a apei reziduale), nu au formația de bază în specialitate (necalificați, hidromecanici și electricieni), fapt care atrage riscuri în ceea ce privește calitatea muncii depuse. În plus, activitățile de formare non-formale și informale din acest domeniu special sunt foarte puține, nu foarte bine organizate și nu sunt acreditate. Ca rezultat, angajații se confruntă cu dificultăți în dobândirea competențelor necesare pentru găsirea unui loc de muncă sau pentru a-și actualiza cunoștințele, iar companiile nu pot găsi cu ușurință personal calificat. Mulți dintre angajații care lucrează în prezent în sector trebuie să dobândească competențe exclusiv la locul de muncă, fără nici o șansă de certificare pentru continuarea formării și îmbunătățirea perspectivelor de a-și dezvolta o carieră.

Propunerea corespunde unui anumit număr de priorități europene, cum ar fi „Educație și formare 2020” (Obiectivul 2: Îmbunătățirea calității și eficienței sistemelor de educație și formare profesională), Agenția Europeană de Mediu (AEM), raportul din 2004 „Impactul schimbărilor climatice în Europa, o evaluare pe baza indicatorilor”, raportul Centrului Comun de Cercetare al Comisiei Europene (CCC) privind „Schimbările climatice și dimensiunea europeană în domeniul apei” din 2005 și de Directiva-cadru europeană privind apa (2000/60/EC).